



Fremsat den 27. januar 2011 af kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v.

(Udvidet mulighed for hensyntagen til teologisk retningsbestemte mindretal samt øget mulighed for mobilitet blandt præster)

§ 1

I lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 2. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 13 affattes således:

»§ 13. Bestemmelserne i §§ 9-10 og § 11, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved ansættelser af 1 års varighed eller mere af overenskomstansatte sognepræster med en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse. Dette gælder dog ikke, såfremt stillingen er oprettet med henblik på helt eller overvejende at betjene institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd.«

2. Efter § 13 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 13 a. I pastorater med 3 eller flere præstestillinger kan pastoratets menighedsråd aftale med biskoppen, at ansættelse i én af præstestillingerne forudsætter, at den pågældende kan henføres til en af følgende grupper:

- 1) Præster i folkekirken, herunder provster, domprovster, værnspovster, biskopper samt valgmenighedspræster, som ved ansøgningsfristens udløb har beklædt deres embede uafbrudt i mindst 10 år.
- 2) Præster for danske evangelisk-lutherske menigheder i udlandet, som ved ansøgningsfristens udløb har beklædt deres stilling uafbrudt i mindst 4 år.
- 3) Teologiske kandidater, der er ordinerede i den danske folkekirke, og som ved ansøgningsfristens udløb har fungeret som missionær i et dansk missionselskabs tjeneste uafbrudt i mindst 4 år.
- 4) Sognepræster i et pastorat, hvor der mellem præsten og menigheden består en dybtgående uoverensstemmelse, som betyder en væsentlig hindring for det kirkelige livs trivsel på det pågældende sted.

- 5) Teologiske kandidater, der ved ansøgningsfristens udløb har været ansat i folkekirkelige institutioner eller uddannelsesinstitutioner i mindst 10 år.

Stk. 2. I pastorater med 3 eller flere præstestillinger kan pastoratets menighedsråd aftale med biskoppen, at ansættelse i én af pastoratets præstestillinger uanset bestemmelserne i §§ 8-13 kan ske uden medvirken af pastoratets menighedsråd, såfremt den ansatte kan henføres til en af de i stk. 1, nr. 1-5, anførte grupper.

§ 13 b. Kirkeministeren kan uanset bestemmelserne i §§ 8-13 a godkende, at 2 præster, der begge har været ansat uafbrudt i deres embeder i mere end 6 år, indtræder i hinandens embeder varigt eller for en periode på mindst 1 år. Det er en betingelse, at hvert af de berørte menighedsråd på et i den anledning særligt menighedsrådsmøde, der indkaldes til med mindst 10 dages varsel, tilslutter sig dette med mere end halvdelen af de afgivne stemmer. Udskrift af beslutningsprotokollen med hvert menighedsråds tilslutning indsendes til kirkeministeren, bilagt en udtalelse fra vedkommende biskop.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan også anvendes, hvor den ene af præsterne er ansat i Danske Sømands- og Udlandskirker eller i en anden kirkelig institution i tilknytning til folkekirken. Tilslutning fra ansættelsesmyndigheden inden for den pågældende institution træder i så fald for dennes stillings vedkommende i stedet for menighedsrådets tilslutning.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Beskyttelse af teologisk retningsbestemte mindretal

Formålet med lovforslaget er for det første at udvide muligheden for at tage hensyn til teologisk retningsbestemte mindretal i pastoratet, således at hensynet også vil kunne inddrages ved ansættelse af overenskomstanstattede sognepræster. Det forudsættes dog, at ansættelsen har en varighed af mindst 1 år og en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse.

1.2. Mobilitet blandt præster

For det andet er det et formål at skabe øget mulighed for mobilitet blandt præster. Dette formål søges bl.a. imødekommet ved at gøre det lettere for allerede ansatte sognepræster at foretage stillingsskifte til pastorater med flere præstestillinger, såfremt sognepræsterne opfylder en række nærmere angivne kriterier. Endvidere søges formålet imødekommet ved at indføre mulighed for, at præster under nærmere betingelser kan foretage indbyrdes stillingsbytte for en periode på mindst 1 år.

Indførelsen af øget mulighed for mobilitet for sognepræster medfører i visse tilfælde en begrænsning af menighedsrådenes inddragelse i ansættelsesproceduren. Lovforslaget lægger dog op til, at dette alene kan ske, såfremt pastoratets menighedsråd i den konkrete sag aftaler dette med biskoppen. Pastoratets menighedsråd skal således aktivt tilslutte sig en begrænsning af kaldsretten i disse sager.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Beskyttelse af teologisk retningsbestemte mindretal

Den danske folkekirke er bl.a. kendetegnet ved stor rummelighed inden for sit regelsæt.

Rummeligheden i folkekirken viser sig bl.a. ved, at folkekirkemedlemmer kan opnå ret til kirkelig betjening hos en præst udenfor deres eget bopælssogn, ved at løse sognebånd til denne anden præst. Rummeligheden giver også mulighed for, at en præst, med menighedsrådets samtykke, kan anvende en anden autoriseret liturgi eller andre autoriserede ritualer end dem, der hidtil er anvendt i menigheden ved de faste gudstjenester eller kirkelige handlinger.

Rummeligheden kommer ligeledes til udtryk ved, at en biskop kan fritages for at føre gejstligt tilsyn med en

præst eller en menighed i sit stift, og ved at en præst kan nægte at foretage vielse af en fraskilt.

Rummeligheden udgør med andre ord et centralt element i den danske folkekirkeordning.

Den folkekirkelige rummelighed afspejles i høj grad i den juridiske regulering af folkekirkens forhold på de forskellige områder, og understøtter dermed udviklingen af en folkekirkelig mangfoldighed inden for rammerne af folkekirkens bekendelsesgrundlag.

I daglig tale benævnes de forskellige regler, der understøtter den folkekirkelige rummelighed, ofte »den folkekirkelige frihedslovgivning«.

En af de væsentlige bestemmelser i den folkekirkelige frihedslovgivning vedrører hensynet til teologisk retningsbestemte mindretal i forbindelse med ansættelse i et pastorat med flere præstestillinger, jf. lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 2. februar 2009 (ansættelsesloven) § 11, stk. 3. Bestemmelsen skal tilgodese muligheden for, at både et teologisk retningsbestemt flertal og et teologisk retningsbestemt mindretal i et pastorat med flere præstestillinger begge kan modtage kirkelig betjening af en præst, hvis kirkesyn de kan tilslutte sig.

Hvis et teologisk retningsbestemt mindretal i pastoratets menighedsråd ønsker at påberåbe sig bestemmelsen i ansættelseslovens § 11, stk. 3, omfatter menighedsrådets indstilling foruden de ansøgere, der er indstillet som nr. 1 og nr. 2, de øvrige ansøgere, som har opnået stemmer i første afstemningsrunde under menighedsrådets indstillingsmøde.

For en mere detaljeret omtale af procedurereglerne i sager om inddragelse af mindretalshensyn, jf. ansættelseslovens § 11, stk. 3, henvises til afsnit 3.1 nedenfor.

Imidlertid omfatter hensynet til teologisk retningsbestemte mindretal alene sager om ansættelse af tjenestemandsansatte præster. Dette fremgår modsætningsvis af ansættelseslovens § 13, der efter sin ordlyd omhandler hjælpepræster, idet denne bestemmelse ikke indeholder nogen henvisning til lovens § 11, stk. 3.

Der ses ikke at være grundlag for, at muligheden for at inddrage hensyn til teologisk retningsbestemte mindretal i pastoratet fortsat bør begrænses til alene at omfatte sager om ansættelse af sognepræster på tjenestemandsvilkår. Den folkekirkelige frihedslovgivning bør med andre ord udvides til også at omfatte sager om ansættelse af præster på overenskomstvilkår i pastorater med flere præstestillinger.

Hvor overenskomstansættelse af præster tidligere begrænsedes til mindre og ofte tidsbegrænsede stillinger, er der i dag en række stillinger, hvor præster varigt og på fuld tid ansættes på overenskomstvilkår. Særlig muligheden for at finansiere ansættelse af præster af lokale kirkeskattemidler, som åbnedes ved en ændring af lov om folkekirkens økonomi med virkning fra den 1. januar 2007 (lovforslag nr. L 53/2006), har medført en udvikling i retning af flere faste overenskomsthstillinger.

Det synes herefter ikke rimeligt, at det mindretalshensyn, der kan indgå ved besættelse af tjenestemandstillinger, ikke også fremover bør gælde overenskomsthstillinger.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i ansættelseslovens § 11, stk. 3, også skal kunne finde anvendelse i sager om ansættelse af overenskomsthansatte præster. Det forudsættes dog, at ansættelsen har en varighed på mindst 1 år og indebærer en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse.

Ligestillingen af de to ansættelsesformer i relation til eventuelle mindretal er et led i bestræbelserne på at ligestille de forskellige præstestillinger funktionelt på samme måde, som ændringen i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (lovforslag nr. L 157/2008) med ikrafttræden pr. 1. juli 2009, som medførte, at der nu også kan løses sognebånd til overenskomsthansatte sognepræster.

Derimod er der ingen hensigt om at udviske de forskelle, der i øvrigt er i ansættelse og aflønning af de to grupper.

2.2. Mobilitet blandt præster

Hvad angår mobilitet blandt præster, så findes der ikke i dag regler i den kirkelige lovgivning, der særskilt virker for at fremme mobilitet blandt allerede ansatte præster.

I 1999 afleverede en arbejdsgruppe vedrørende forflyttelse af præster sin rapport til kirkeministeren. Arbejdsgruppen bestod af repræsentanter fra Kirkeministeriet, biskopperne, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening samt Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer (nu Landsforeningen af Menighedsråd).

Rapporten indeholdt en række forslag til mobilitetsfremmende foranstaltninger, hovedsageligt for ældre præster, danske præster i udlandet samt præster, der måtte befinde sig i konflikt med deres menighed eller menighedsråd.

Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer havde fået optaget et særstandpunkt i rapporten. Det viste sig desuden, at landsforeningens bestyrelse ikke kunne bakke op om gennemførelsen af rapportens forslag. Der var

herefter ikke politisk vilje til at gennemføre rapportens forslag, såfremt dette skulle ske i strid med landsforeningens ønske.

Den nuværende bestyrelse i Landsforeningen af Menighedsråd har givet udtryk for, at indførelse af øget mulighed for mobilitet blandt præster vil indebære, at man i folkekirken bl.a. vil få bedre mulighed for at løse evt. fremtidige sager om uoverensstemmelser mellem en præst og dennes menighed eller menighedsråd. Dette vil være en fordel for såvel præst som menighed og menighedsråd, da der vil være tale om en mindre indgribende løsning end en evt. sag om uansøgt afsked af præsten.

Den danske Præsteforening og Landsforeningen af Menighedsråd har derfor anmodet Kirkeministeriet om på ny at tage initiativ til, at der indføres mulighed for øget mobilitet blandt præster.

3. Gældende ret

Kirkeministeriet er ansættelsesmyndighed for folkekirkens præster, jf. tjenstemandslovens § 3.

Regler om ansættelse i præstestillinger fremgår af ansættelseslovens §§ 8-13 (lovens kapitel 2).

Det fremgår bl.a. af ansættelseslovens § 8, stk. 1, at menighedsrådet medvirker ved ansættelse i stillinger som sognepræst efter reglerne i lovens kapitel 2.

Endvidere fremgår det af lovens § 9, stk. 1, at et pastorats menighedsråd afgiver indstilling om ansættelse i ledige stillinger som sognepræst i pastoratet. Bestemmelsen fastslår også, at såfremt en sognepræstestilling er oprettet for flere pastorater, afgives indstilling af disse pastoraters menighedsråd.

Det fremgår af lovens § 9, stk. 3, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved menighedsråds afgivelse af indstilling. Sådanne regler er fastsat i Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 20. januar 2010 om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m. (ansættelsesbekendtgørelsen).

Ansættelsesbekendtgørelsen indeholder mere detaljerede regler om menighedsrådets rolle i forbindelse med ansættelse i præstestillinger, bl.a. om reglernes anvendelsesområde (§§ 1-2), om afholdelsen af et orienterende møde mellem pastoratets menighedsråd og biskoppen om ansøgningerne (§§ 4-5), om indkaldelse til indstillingsmødet og afstemningsprocedure (§§ 6-8) og om biskoppens indstilling (§ 9).

Kirkeministeriet har endvidere udsendt vejledning nr. 66 af 21. juni 2010 om bekendtgørelse om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m.

Ved indstillingsmødet skal pastoratets menighedsråd ved afstemning som udgangspunkt nå frem til at indstille to ansøgere i prioriteret rækkefølge. Indstillingsmødets resultat, herunder udskrift af beslutningsprotokollen med angivelse af de ved afstemningerne faldne stemmetal, indsendes ad tjenestevejen, dvs. via provst og biskop, til kirkeministeren.

Det fremgår af ansættelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 1, 2. pkt., at hvis der er flere præstestillinger i pastoratet, skal biskoppen udtale sig om, hvorvidt der er grundlag for, at hensyn til mindretal i pastoratet inddrages i overvejelserne, jf. ansættelseslovens § 11, stk. 3.

3.1. Beskyttelse af teologisk retningsbestemte mindretal

Beskyttelsen af teologisk retningsbestemte mindretal i pastoratet er i dag hjemlet i ansættelseslovens § 11, stk. 3. Det fremgår heraf, at kirkeministeren ved ansættelse i præstestillinger i pastorater med flere præstestillinger skal tage hensyn til mindretal i pastoratet.

Bestemmelsen tager kun sigte på teologisk retningsbestemte mindretal, ligesom det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at mindretallet er repræsenteret i menighedsrådet.

Når et teologisk retningsbestemt mindretal påberåber sig bestemmelsen, omfatter menighedsrådets indstilling både de ansøgere, der er indstillet som nr. 1 og 2, samt øvrige ansøgere, der har opnået stemmer i første afstemningsrunde.

Ethvert af mindretallets medlemmer kan ved ansøgningernes fremsendelse ledsage disse med en begrundelse for påberåbelsen af ansættelseslovens § 11, stk. 3.

Når biskoppen efterfølgende afgiver sin indstilling om ansættelse til kirkeministeren, skal biskoppen udtale sig om, hvorvidt der er grundlag for, at hensyn til mindretal i pastoratet inddrages i overvejelserne, jf. ansættelseslovens § 11, stk. 3. Forinden biskoppen afgiver sin udtalelse om evt. inddragelse af mindretalshensyn, skal pastoratets menighedsråd gøres bekendt med dens indhold og have lejlighed til at fremkomme med en udtalelse herom, evt. inden for en af biskoppen fastsat frist.

Bestemmelsen er neutral i forhold til, hvilke teologisk retningsbestemte kirkesyn der på et givent tidspunkt udgør henholdsvis flertallet og mindretallet i pastoratet. Et bestemt teologisk retningsbestemt kirkesyn kan således have tilslutning fra et mindretal i et pastorat, mens det i et andet pastorat kan have tilslutning fra et flertal.

Over tid kan balancen mellem et teologisk retningsbestemt flertal og mindretal også skifte internt i et pastorat.

Det må således afgøres konkret fra sag til sag, hvorvidt bestemmelsen kan finde anvendelse, og hvilket teolo-

gisk retningsbestemt kirkesyn der i givet fald har tilslutning fra et teologisk retningsbestemt mindretal.

Hensynet til mindretallet er kun et blandt flere synspunkter, som indgår i ministerens overvejelser. Hvilket hensyn, der i det enkelte tilfælde bør have prioritet forud for de øvrige, må afhænge af omstændighederne i den enkelte sag.

Beskyttelsen i ansættelseslovens § 11, stk. 3, omfatter i dag alene tjenstemandsansatte præster, og ikke overenskomstansatte præster. Dette følger modsætningsvis af ansættelseslovens § 13.

Hvor overenskomstansættelse af præster tidligere begrænsedes til mindre og ofte tidsbegrænsede stillinger, er der i dag en række stillinger, hvor præster varigt og på fuld tid ansættes på overenskomstvilkår.

Især har den mulighed for at finansiere ansættelse af præster af lokale kirkeskattemidler, der blev gennemført ved en ændring af lov om folkekirkens økonomi i 2007, medført en udvikling i retning af flere faste overenskomststillinger.

3.2. Mobilitet blandt præster

Kirkeministeriet er ansættelsesmyndighed for præster i folkekirken, jf. tjenstemandslovens § 3. Dette fremgår desuden forudsætningsvis af ansættelseslovens § 11, stk. 1, og gælder uanset om præster ansættes som tjenstemænd eller i henhold til overenskomsten for akademikere i staten.

Ansættelseslovens kapitel 2 (§§ 8-13) indeholder imidlertid en række bestemmelser, der regulerer menighedsrådenes medvirken ved ansættelse i præstestillinger. Det følger bl.a. af ansættelseslovens § 9, at et pastorats menighedsråd afgiver indstilling om ansættelse i ledige stillinger som sognepræst i pastoratet. Af lovens § 9, stk. 3, fremgår, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved menighedsråds afgivelse af indstilling.

Bestemmelsen medvirker således til at sikre, at den præst, der ansættes, repræsenterer en teologisk retning, der ikke er i modstrid med, hvad der i øvrigt kommer til udtryk i pastoratet.

Menighedsrådets lovfæstede indflydelse på valget af præst, benævnes traditionelt menighedsrådets kaldsret.

Kaldsretten er central i folkekirken og for dens selvforståelse som evangelisk-luthersk trossamfund. Dette understreges bl.a. af bestemmelsen i ansættelseslovens § 11, stk. 1, 1. pkt., hvorefter kirkeministeren ikke kan ansætte en ansøger, som ikke er omfattet af menighedsrådets indstilling.

I praksis medfører menighedsrådenes kaldsret således en begrænsning i muligheden for mobilitet blandt præster, da et stillingsskifte mellem stillinger som sognepræst forudsætter, at et menighedsråd kalder præsten til det nye embede.

Denne begrænsning af mobiliteten blandt præster slår også igennem i en anden sammenhæng, nemlig i valgmulighederne blandt evt. disciplinære sanktioner over for en præst. Forflyttelse kan således normalt ikke praktiseres som disciplinær sanktion over for præster, da det som udgangspunkt vil forudsætte en tilsidesættelse af menighedsrådenes kaldsret.

Der findes ikke i dag regler i den kirkelige lovgivning, der særskilt virker for at fremme muligheden for mobilitet blandt præster.

Det følger af ansættelseslovens § 9, stk. 3, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved menighedsråds afgivelse af indstilling. Sådanne regler er fastsat i Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 20. januar 2010 om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m.

Bekendtgørelsens regler finder anvendelse på stillinger som sognepræst bortset fra stillinger som sognepræst, der er forbundet med stilling som domprovst eller værnsprovst.

Bekendtgørelsens regler i §§ 4-9 om menighedsrådenes afgivelse af indstilling anvendes dog ikke på præstestillinger, der helt eller overvejende er oprettet med henblik på betjening af institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd.

Bekendtgørelsens regler omfatter heller ikke præstestillinger for menigheder, for hvilke der er oprettet menighedsråd i henhold til menighedsrådslovens § 5.

Bekendtgørelsens bestemmelser anvendes også ved ansættelse af et års varighed eller mere af overenskomstansat sognepræst med en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse. Ved ansættelse i andre stillinger som overenskomstansat sognepræst, indstiller biskoppen en eller flere ansøgere efter udtalelse fra vedkommende menighedsråd og provst, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at bekendtgørelsens bestemmelser ligeledes anvendes ved konstitution af et års varighed eller mere i sognepræstestillinger. Ved konstitution i op til et års varighed indstiller biskoppen en eller flere ansøgere efter udtalelse fra vedkommende menighedsråd og provst.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 3, at ansættelseskompetencen af ansættelse i op til et års varighed kan delegeres til biskoppen. Dette er sket ved pkt. 12 i

Kirkeministeriets cirkulære nr. 65 af 21. juni 2010 om opslag, besættelse af og ansættelse i præstestillinger, forberedelse af sager om ansættelse og udfærdigelse af ansættelsesbevis.

4. Lovforslagets nærmere indhold

4.1. Beskyttelse af teologisk retningsbestemte mindretal

Der ses ikke at være grundlag for, at muligheden for at inddrage hensyn til teologisk retningsbestemte mindretal i pastorater med flere præstestillinger fortsat bør begrænses til alene at omfatte sager om ansættelse af sognepræster på tjenestemandsvilkår.

På den baggrund vurderes det ønskeligt at udvide den folkekirkelige frihedslovgivning, så den også kan anvendes i forbindelse med ansættelse af præster på overenskomstvilkår i pastorater med flere præstestillinger.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen i ansættelseslovens § 11, stk. 3, også skal kunne finde anvendelse i sager om ansættelse af overenskomstansatte præster i pastorater med flere præstestillinger. Det forudsættes dog, at ansættelsen har en varighed på mindst 1 år og indebærer en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor under 2.1.

4.2. Mobilitet blandt præster

Kirkeministeriet ønsker at skabe øget mulighed for mobilitet blandt præster, jf. afsnit 2.2.

Dette søges imødekommet ved at gøre det lettere for præster at foretage stillingsskifte til pastorater med flere præstestillinger, såfremt ansøgeren opfylder en række nærmere angivne kriterier, eller såfremt der alene er tale om ansættelse for en periode på op til 1 år. Endvidere søges formålet imødekommet ved at indføre mulighed for, at præster under nærmere betingelser kan foretage indbyrdes stillingsbytte for en periode på mindst 1 år.

Indførelsen af øget mulighed for mobilitet for sognepræster medfører i visse tilfælde en begrænsning af menighedsrådenes inddragelse i ansættelsesproceduren. Lovforslaget lægger dog op til, at dette alene kan ske, såfremt pastoratets menighedsråd aftaler dette med biskoppen, jf. også afsnit 1.2.

Aftalen mellem biskoppen og pastoratets menighedsråd omfatter alene den konkrete ansættelsessituation. Såfremt bestemmelsen i den foreslåede § 13 a, ønskes anvendt på ny ved stillingsledighed, kræver det således en ny konkret aftale herom mellem biskoppen og pastoratets menighedsråd.

I forbindelse med høringen over lovforslaget anbefalede Landsforeningen af Menighedsråd og Den danske Præsteforening i et fælles høringssvar bl.a., at der i lovforslaget gives mulighed for, at biskoppen, i pastorater med flere præstestillinger, efter høring af pastoratets menighedsråd skulle kunne ansætte en præst i en af pastoratets præstestillinger for en periode på op til 1 år, såfremt den pågældende kunne henføres til personkredsen, der nævnes i forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 1-5.

Som anført ovenfor under 3.2 fremgår det af § 2, stk. 1, i Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 20. januar 2010 om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m., at bekendtgørelsen bl.a. anvendes ved ansættelser af et års varighed eller mere af overenskomstansat sognepræst med en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse.

Det fremgår desuden, at ved ansættelse i andre stillinger som overenskomstansat sognepræst uanset beskæftigelsesgrad, der ikke er af et års varighed eller mere, indstiller biskoppen en eller flere ansøgere efter udtalelse fra vedkommende menighedsråd eller provst.

Som anført ovenfor under 3.2 fastsætter § 2, stk. 2, i Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 20. januar 2010 om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m., at bekendtgørelsen anvendes ved konstitution af et års varighed eller mere, mens det ved konstitution i op til et års varighed alene er biskoppen, der indstiller en eller flere ansøgere efter udtalelse fra vedkommende menighedsråd eller biskop.

Som anført ovenfor under 3.2 fastsætter § 2, stk. 3, i Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 20. januar 2010 om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m., at ansættelseskompetencen ved ansættelse i op til et års varighed kan delegeres til biskoppen. Dette er sket ved pkt. 12 i Kirkeministeriets cirkulære nr. 65 af 21. juni 2010 om opslag, besættelse af og ansættelse i præstestillinger, forberedelse af sager om ansættelse og udfærdigelse af ansættelsesbevis.

De eksisterende regler giver således mulighed for, at den fælles anmodning fra Landsforeningen af Menig-

hedsråd og Den danske Præsteforening kan imødekommes, for så vidt angår ledige stillinger som overenskomstansat præst.

Herefter findes det samlet set mere hensigtsmæssigt at foretage en tilpasning af Kirkeministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 20. januar 2010 om menighedsråds medvirken ved ansættelse i præstestillinger m.m., så også ansættelse for en periode på op til 1 år i ledige tjenstemandsstillinger i pastorater med flere præstestillinger, kan foretages af biskoppen efter høring af pastoratets menighedsråd, såfremt den pågældende kan henføres til personkredsen, der nævnes i forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 1-5.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været sendt i høring hos Landsforeningen af Menighedsråd, biskopperne, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening, Danske Sømands og Udlandskirker samt Personalestyrelsen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	Ingen

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I den gældende formulering af ansættelseslovens § 13 benyttes betegnelsen »hjælpepræst«. I forslaget til ny affattelse af ansættelseslovens § 13 er denne betegnelse ændret til »overenskomstansat sognepræst«.

Årsagen til den foreslåede ændring er, at betegnelsen »hjælpepræst« ikke benyttes længere i praksis. I de seneste år er titulaturen »hjælpepræst« således blevet erstattet med den almindelige titulering »sognepræst« eller »overenskomstansat sognepræst«.

Af Finansministeriets nu ophævede cirkulære nr. 6585 af 4. september 1989 om overenskomst for midlertidige hjælpepræster m.fl. fremgik, hvordan en midlertidig hjælpepræst defineredes. Det fulgte af cirkulæret, at alle overenskomstansatte præster, hvad enten de var fastansatte eller midlertidigt ansatte, var omfattet af betegnelsen.

I Personalestyrelsens gældende cirkulære nr. 9674 af 1. oktober 2008 om overenskomst for akademikere i staten, fastsætter den del af overenskomstens bilag 6, der omhandler Kirkeministeriets område, en række bestemmelser for sognepræster ansat efter overenskomsten. I bilaget benævnes disse sognepræster »sognepræster (OK)«.

Den foreslåede formulering af bestemmelsen ændrer ikke ved, at bestemmelsen er neutral i forhold til, hvilke teologisk retningsbestemte kirkesyn der på et givent tidspunkt udgør henholdsvis flertallet og mindretallet i pastoratet. Et bestemt teologisk retningsbestemt kirkesyn vil således også fremover kunne have tilslutning fra et mindretal i et pastorat, mens det i et andet pastorat vil kunne have tilslutning fra et flertal.

Over tid vil balancen mellem et teologisk retningsbestemt flertal og mindretal også kunne skifte internt i et pastorat.

Den foreslåede formulering ændrer således heller ikke ved, at det stadig skal afgøres konkret fra sag til sag, hvorvidt bestemmelsen kan finde anvendelse, og hvilket teologisk retningsbestemt kirkesyn der i givet fald har tilslutning fra et teologisk retningsbestemt mindretal.

Hensynet til mindretallet i et pastorat vil også fremover alene indgå som et blandt flere saglige hensyn, ministeriet skal inddrage ved ansættelse i stillinger som sognepræst.

Hvilke hensyn, der i det enkelte tilfælde bør have prioritet forud for de øvrige, må afhænge af omstændighe-

derne i den konkrete sag. Dette synspunkt fremgår også af side 30 i betænkning nr. 1182/1989 angående ansættelse i stillinger i folkekirken m.m., hvortil der også henvises i forarbejderne til den gældende udformning af ansættelseslovens § 11, stk. 3, jf. FT A 1989-1990, sp. 3728.

Det vil også fremover være en forudsætning, at det teologisk retningsbestemte mindretal er repræsenteret i menighedsrådet med en sådan vægt, at mindretallets kandidat bliver omfattet af menighedsrådets indstilling. Denne forudsætning fremgik også af bemærkningerne til forslaget til den gældende udformning af ansættelseslovens § 11, stk. 3, jf. FT A 1989-1990, sp. 3728.

Formuleringen i den gældende § 13, 1. pkt., hvorefter alene § 11, stk. 1, gælder ved ansættelse af overenskomstansatte præster, såfremt ansættelsen har en varighed af 1 år eller mere med en beskæftigelsesgrad svarende mindst til halvtidsbeskæftigelse, videreføres med den foreslåede ændrede formulering af § 13. Dermed beholdes den nuværende balance mellem på den ene side hensynet til menighedsrådenes kaldsret og medvirken ved ansættelse af præster, og på den anden side nødvendigheden af, at vikarer og bistand kan indsættes i arbejdet med kortest muligt varsel.

Den samme afbalancering af disse hensyn fremgår også af forarbejderne til den gældende udformning af ansættelseslovens § 13, jf. FT A 1989-1990, sp. 3729.

Til nr. 2

Forslaget til de nye bestemmelser i ansættelseslovens kapitel 2 har til formål at øge muligheden for mobilitet blandt præster, jf. også afsnit 2.2.

Den foreslåede udformning af de nye bestemmelser i § 13 a og § 13 b ændrer alene på ansættelsesproceduren i visse situationer. Det praktiske udgangspunkt vil således fortsat være, at menighedsrådet medvirker ved ansættelse i stillinger som sognepræst i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i lovens §§ 8-13.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a ændrer heller ikke på, at ansøgere fortsat skal opfylde de grundlæggende ansættelsesbetingelser til præstestillinger i den danske folkekirke, således som disse er fastsat i de gældende bestemmelser i ansættelseslovens kapitel 1.

Endvidere vil ansættelse efter den foreslåede § 13 a og stillingsbytte efter § 13 b forudsætte, at den, der ansættes eller bytter stilling, selv har søgt om ansættelsen eller stillingsbyttet.

De foreslåede § 13 a og § 13 b vil således ikke indføre hjemmel til at foretage uansøgt forflyttelse af en præst, og dermed heller ikke til at overføre præsten til andet

arbejde eller anden stilling som led i en disciplinær straf, jf. sanktionsbestemmelsen i tjenestemandslovens § 24.

Som anført i de almindelige bemærkninger i pkt. 3.2 ovenfor, er menighedsrådenes kaldsret central i folkekirken og for folkekirkens selvforståelse som evangelisk-luthersk trossamfund. Derfor opretholder forslaget til § 13 a, stk. 1, også menighedsrådenes kaldsret, selv om ansøgerfeltet indsnævres.

Forslaget til § 13 a, stk. 2, vil dog give mulighed for, at pastoratets menighedsråd kan aftale med biskoppen, at ansættelse kan ske uden medvirken af menighedsrådet, hvis der i pastoratet er 3 eller flere præstestillinger.

I situationer omfattet af forslaget til en ny § 13 a, stk. 1, stilles en række supplerende krav til ansøgerne. Ansøgekredsen begrænses med andre ord til en personkreds, der opfylder de relevante supplerende krav i den foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 1-5.

Ansættelsesloven indeholder ikke nærmere regler om udarbejdelse af opslag af ledige præstestillinger. Sådanne regler er imidlertid indeholdt i Kirkeministeriets cirkulære nr. 65 af 21. juni 2010 om opslag, besættelse af og ansættelse i præstestillinger, forberedelse af sager om ansættelse og udfærdigelse af ansættelsesbevis.

Såfremt lovforslaget vedtages, vil Kirkeministeriets cirkulære nr. 65 af 21. juni 2010 blive ændret, så det tager højde for anvendelse af § 13 a. I cirkulæret vil der blive fastsat bestemmelse om, at anvendelse af § 13 a forudsætter, at stillingsopslaget indeholder bemærkning om, at stillingen opslås i henhold til § 13 a, stk. 1, med en præcis angivelse af hvilke af de supplerende krav, som ansøgerne skal opfylde. Der vil således ikke være noget til hinder for, at ansøgerfeltet efter omstændighederne begrænses til en nærmere angivet delmængde af personkredsen i forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 1-5.

Den foreslåede udformning af § 13 a, stk. 1 og stk. 2, vil efter ordlyden alene kunne bringes i anvendelse, såfremt der i sognet er mindst 3 præstestillinger. Forslaget forudsætter dog ikke, at alle præstestillingerne skal være fuldtidsstillinger. Bestemmelserne forudsætter heller ikke, at den stilling, i hvilken ansættelse skal finde sted, er en fuldtidsstilling.

Den foreslåede udformning af § 13 a, stk. 1 og stk. 2, vil kun kunne finde anvendelse i forbindelse med ansættelse i den ene af sognets præstestillinger, og kun efter aftale mellem pastoratets menighedsråd og biskoppen. Et menighedsråd vil således ikke komme ud for, at mere end en af præstestillingerne i sognet på et givent tidspunkt vil være besat efter den foreslåede § 13 a, stk. 1 eller stk. 2.

Der indføres ikke noget krav om, at bestemmelserne obligatorisk skal finde anvendelse. Der vil således ikke

blive tale om, at der i sogne med mindst 3 præstestillinger til hver en tid skal være tale om, at den ene af stillingerne er besat i henhold til den foreslåede § 13 a, stk. 1 eller stk. 2.

En aftale mellem biskoppen og pastoratets menighedsråd vil alene omfatte den konkrete ansættelse. Når den konkrete stilling på ny er ledig, vil anvendelse af den foreslåede § 13 a således forudsætte, at biskoppen og pastoratets menighedsråd på ny aftaler dette.

Forslagene til § 13 a, stk. 1 og stk. 2, stiller ikke krav om, at et kvalificeret flertal af menighedsrådet skal tilslutte sig, at bestemmelsen kan anvendes. Det forudsættes således, at menighedsrådets beslutning om at indgå aftale med biskoppen om anvendelse af den foreslåede § 13 a, stk. 1 eller stk. 2, træffes ved almindeligt stemmeflertal, i overensstemmelse med de almindelige regler i menighedsrådslovens § 24, stk. 3.

Den foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 1, omfatter efter sin ordlyd bl.a. provster og biskopper i folkekirken. For provsternes vedkommende tænkes der på den situation, at en provst ønsker at stoppe ansættelsen som provst og som præst i sit hidtidige præsteembede, for derefter at overgå til ansættelse i et andet præsteembede.

Bestemmelsen vedrører således ikke den situation, at en provst alene går på retræte fra provsteembedet, men derefter forbliver ansat i sit hidtidige præsteembede.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, nr. 1, endvidere vil kunne finde anvendelse, såfremt en vænsprovst eller domprovst ønsker at stoppe som henholdsvis vænsprovst eller domprovst og herefter alene fungere som sognepræst i en ny præstestilling. Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, nr. 1, vil således give vænsprovster og domprovster øget mulighed for mobilitet i forhold til i dag, da stillinger som vænsprovst og domprovst alle er fast knyttet til hver deres kirke. Vænsprovster og domprovster har derfor ikke i dag samme mulighed som andre provster for at gå på retræte.

Ved opgørelsen af, hvorvidt den pågældende har beklædt sit embede uafbrudt i mindst 10 år, medregnes også perioder med fravær pga. f.eks. tjenesterejse, sygdom, barsel, forældreorlov, deltagelse i fagligt arbejde og studieorlov. I opgørelsen indgår ikke perioder, hvor den pågældende har haft orlov pga. anden lønnet beskæftigelse, herunder stillingsbytte, jf. den foreslåede § 13 b.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, nr. 2, sigter på at gøre det lettere for præster for danske evangelisk-lutherske menigheder i udlandet, som ved ansøgningsfristen har beklædt deres stilling uafbrudt i mindst 4 år,

at fortsætte deres karriere i en af folkekirkens sogne-menigheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, nr. 3, sigter på at gøre det lettere for teologiske kandidater, der er ordinerede i den danske folkekirke, og som ved ansøgningsfristens udløb har fungeret som missionær i et dansk missionselskabs tjeneste uafbrudt i mindst 4 år, at fortsætte deres karriere i en af folkekirkens sogne-menigheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, nr. 4, sigter specifikt på at forebygge sager om uansøgt afsked af præster, jf. tjenestemandslovens § 43, ved at indføre mulighed for øget mobilitet for den pågældende præst.

Sager i henhold til tjenestemandslovens § 43 forekommer kun sjældent i praksis.

Tjenestemandslovens § 43 ikke er en disciplinær bestemmelse, idet anvendelse af bestemmelsen ikke forudsætter skyld hos præsten.

Sager vedrørende tjenestemandslovens § 43 har imidlertid ofte en særdeles skadelig indflydelse på det kirkelige liv det pågældende sted.

Selv når en sag i henhold til tjenestemandslovens § 43 har fundet sin endelige afgørelse, kan den fortsat udgøre en væsentlig hindring for det kirkelige livs trivsel det pågældende sted. Årsagen er, at sagen kan have medført en så dybtgående splittelse blandt medlemmerne af menigheden, og evt. menighedsrådet, at denne splittelse ikke forsvinder umiddelbart efter sagens afgørelse.

Selv om den foreslåede bestemmelse således ikke forventes anvendt i et stort antal sager, er det Kirkeministeriets opfattelse, at den vil være af stor værdi for alle parter i de sager, hvor den anvendes.

Blandt betingelserne for anvendelse af tjenestemandslovens § 43 er, at den omtalte uoverensstemmelse mellem præst og menighed skal have bestået i en årrække. Det er et formål med den foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 4, at den vil kunne anvendes, selv om uoverensstemmelsen ikke har været langvarig nok til at opfylde kravet i tjenestemandslovens § 43 om en årrække. For at understrege dette, er der i forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 4 valgt en formulering, hvorefter der ikke kræves, at uoverensstemmelsen har bestået gennem en årrække, men alene at uoverensstemmelsen mellem præst og menighed er dybtgående og betyder en væsentlig hindring for det kirkelige livs trivsel på det pågældende sted.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter således ikke en fast nedre grænse for, hvor længe uoverensstemmelsen mellem præst og menighed skal have bestået.

Afgørelsen af, hvorvidt betingelsen for anvendelse af den foreslåede § 13, stk. 1, nr. 4, er til stede, træffes af

biskoppen på grundlag af et skøn. I dette skøn må biskoppen inddrage samtlige sagens omstændigheder, herunder arten af uoverensstemmelsen mellem præst og menighed, hvor længe præsten har været ansat i pastoratet forud for uoverensstemmelsens opståen, og en vurdering af, om det vil være muligt at bilægge uoverensstemmelsen mellem præst og menighed inden for en overskuelig tid.

At uoverensstemmelsen skal være dybtgående må dog i praksis forventes at betyde, at den som udgangspunkt skal have bestået i længere tid end en måned.

Såfremt den pågældende præst er hjemhørende i et andet stift, forudsættes det, at biskoppen i det stift, hvor den ledige stilling findes, indhenter en udtalelse fra biskoppen i den pågældende præsts nuværende stift.

Det skal for en god ordens skyld understreges, at forslaget til § 13 a, stk. 1, nr. 4 ikke giver hjemmel til at foretage uansøgt forflyttelse af en præst, jf. også ovenfor, idet bestemmelsens anvendelse forudsætter, at den pågældende præst selv ansøger om den ledige stilling.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 1, nr. 5, sigter på at gøre det lettere for teologiske kandidater, der ved ansøgningsfristens udløb i mindst 10 år har været ansat i folkekirkelige institutioner eller uddannelsesinstitutioner, at fortsætte deres karriere i en af folkekirkens sogne-menigheder.

Den foreslåede bestemmelse i § 13 a, stk. 2 medfører, at biskoppen kan aftale med pastoratets menighedsråd, at ansættelse i en af pastoratets præstestillinger uanset bestemmelserne i §§ 8-13 kan ske uden medvirken af pastoratets menighedsråd, såfremt den ansatte kan henføres til en af de anførte grupper i § 13 a, stk. 1, nr. 1-5. Det forudsættes ifølge ordlyden, at der i pastoratet er 3 eller flere præstestillinger.

Bestemmelsen vil begrænse menighedsrådets udøvelse af kaldsretten i forbindelse med en varig ansættelse. Derfor forudsætter bestemmelsens anvendelse, at menighedsrådet beslutter at aftale dette med biskoppen, således at menighedsrådet har direkte og afgørende indflydelse på, om bestemmelsen skal anvendes i den konkrete sag.

Som anført ovenfor forudsættes det, at menighedsrådets beslutning om at indgå aftale med biskoppen om anvendelse af den foreslåede § 13 a, stk. 1 eller stk. 2, træffes ved almindeligt stemmeflertal, i overensstemmelse med de almindelige regler i menighedsrådslovens § 24, stk. 3.

Forslaget til udformning af § 13 b om præsters mulighed for indbyrdes stillingsbytte for en periode på mindst 1 år genindfører i et vist omfang den retstilstand, der før

vedtagelsen af ansættelsesloven fulgte af den dagældende bestemmelse i menighedsrådslovens § 42, stk. 2.

Da bestemmelsen tager sigte på stillingsbytte mellem 2 præster, kræves der ikke stillingsopslag.

I den tidligere gældende bestemmelse i menighedsrådslovens § 42, stk. 2, var der tale om, at to tredjedele af de af de valgte medlemmer afgivne stemmer skulle tiltræde det af præsterne fremsatte ønske. Den foreslåede formulering af § 13 b, stk. 1, kræver dog kun, at mindst halvdelen af de afgivne stemmer i hvert af de berørte menighedsråd tilslutter sig ønsket om et stillingsbytte.

Det følger af de gældende indstillingsregler ved ansættelse i præstestillinger, at den kandidat, der opnår mere end halvdelen af de afgivne stemmer, skal indstilles som nr. 1. Kravet om tilslutning med mere end halvdelen af de afgivne stemmer i den foreslåede § 13 b, stk. 1, vil således være parallel med de flertalsbestemmelser, der i dag gælder ved menighedsrådenes indstilling af kandidater.

Det forudsættes at menighedsrådet er beslutningsdygtigt, jf. § 24, stk. 1, 2. pkt. i lov om menighedsråd.

Såfremt de formelle krav i den foreslåede bestemmelse ikke er dokumenteret opfyldt, godkendes stillingsbyttet

ikke. Udskriften af beslutningsprotokollen skal således indeholde dokumentation for, at de formelle krav i den foreslåede bestemmelse er overholdt.

I sin udtalelse får biskoppen lejlighed til at henlede kirkeministerens opmærksomhed på forhold, der kan være af betydning for stillingsbyttet, herunder forhold, der kan begrunde et evt. ønske hos biskoppen om at blive fritaget for tilsynet med den præst, der ønsker ansættelse i stiftet, jf. lov nr. 79 af 3. marts 1948 om adgang for biskopper til fritagelse i visse tilfælde for at føre tilsyn med en menighed og dennes præster.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2011.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde.

Bestemmelsen indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 13. Bestemmelserne i §§ 9-10 og § 11, stk. 1, gælder også ved ansættelser af 1 års varighed eller mere af hjælpepræst med en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse. Dette gælder dog ikke, såfremt stillingen er oprettet med henblik på helt eller overvejende at betjene institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd.

§ 1

I lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 78 af 2. februar 2009, foretages følgende ændringer:

1. § 13 affattes således:

»§ 13. Bestemmelserne i §§ 9-10 og § 11, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse ved ansættelser af 1 års varighed eller mere af overenskomstansatte sognepræster med en beskæftigelsesgrad mindst svarende til halvtidsbeskæftigelse. Dette gælder dog ikke, såfremt stillingen er oprettet med henblik på helt eller overvejende at betjene institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd.«

2. Efter § 13 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 13 a. I pastorater med 3 eller flere præstestillinger kan pastoratets menighedsråd aftale med biskoppen, at ansættelse i én af præstestillingerne forudsætter, at den pågældende kan henføres til en af følgende grupper:

- 1) Præster i folkekirken, herunder provster, domprovster, værnspovster, biskopper samt valgmenighedspræster, som ved ansøgningsfristens udløb har beklædt deres embede uafbrudt i mindst 10 år.
- 2) Præster for danske evangelisk-lutherske menigheder i udlandet, som ved ansøgningsfristens udløb har beklædt deres stilling uafbrudt i mindst 4 år.
- 3) Teologiske kandidater, der er ordinerede i den danske folkekirke, og som ved ansøgningsfristens udløb har fungeret som missionær i et dansk missionsselskabs tjeneste uafbrudt i mindst 4 år.
- 4) Sognepræster i et pastorat, hvor der mellem præsten og menigheden består en dybtgående uoverensstemmelse, som betyder en væsentlig hindring for det kirkelige livs trivsel på det pågældende sted.
- 5) Teologiske kandidater, der ved ansøgningsfristens udløb har været ansat i folkekirkelige in-

stitutioner eller uddannelsesinstitutioner i mindst 10 år.

Stk. 2. I pastorater med 3 eller flere præstestillinger kan pastoratets menighedsråd aftale med biskoppen, at ansættelse i én af pastoratets præstestillinger uanset bestemmelserne i §§ 8-13 kan ske uden medvirken af pastoratets menighedsråd, såfremt den ansatte kan henføres til en af de i stk. 1, nr. 1-5, anførte grupper.

§ 13 b. Kirkeministeren kan uanset bestemmelserne i §§ 8-13 a godkende, at 2 præster, der begge har været ansat uafbrudt i deres embeder i mere end 6 år, indtræder i hinandens embeder varigt eller for en periode på mindst 1 år. Det er en betingelse, at hvert af de berørte menighedsråd på et i den anledning særligt menighedsrådsmøde, der indkaldes til med mindst 10 dages varsel, tilslutter sig dette med mere end halvdelen af de afgivne stemmer. Udskrift af beslutningsprotokollen med hvert menighedsråds tilslutning indsendes til kirkeministeren, bilagt en udtalelse fra vedkommende biskop.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan også anvendes, hvor den ene af præsterne er ansat i Danske Sømands- og Udlandskirke eller i en anden kirkelig institution i tilknytning til folkekirken. Tilslutning fra ansættelsesmyndigheden inden for den pågældende institution træder i så fald for denne stillings vedkommende i stedet for menighedsrådets tilslutning.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.